

samtidig maatte kræve Afgjørelse i saa Henseende. Jeg har udtalt det tidligere og skal derfor ikke vidtløftig gjentage det, at ganske aaset fra Nationalbankens Otkroy, for hvis Respekteren jeg har den største Interesse — ikke for Nationalbankens Skyld, da jeg ikke har nogen speciel Interesse for den — men for Pengevæsenets og Nationens Velfærds Skyld, er det ingenlunde ønskeligt, at et Marked er oversvømmet af usunderede Sedler, lydende paa Shændehaveren. Den ærede sidste Taler ansørte under forrige Behandling af denne Sag, hvorledes dette i England var udført i den største Udstrækning og til stort Gavn. Det var mig strax erinderligt, at noget Saadant fandt Sted der, men det stod mig dog ikke saa klart, at jeg dristede mig til at modsiges hans Ytringer, hvorfor jeg allerede samme Aften erkjendte mig om dette Forhold, og det er ganske vist, at det har bestaaet der, men at det ligeledes har ført til saa store Ulemper, at som bekendt Peels Bancbill gaar ud paa efterhaanden at faae det udryddet og reduceret til, at der kun bliver tilbage den eneste Banks egne Sedler. Det maa vistnok være en Hukommelsesfejl; den ærede sidste Taler der har gjort sig skyldig i, da han jo maa kende dette Forhold meget bedre end jeg, men Erfaringen fra England viser altsaa, at man ikke skal holde paa denne Ordning, men at dette Forhold tværtimod maa holdes indenfor sin rette Grænse. Jeg haaber derfor, at man vil lade sig nøie med den § 3, jeg her har bragt i Forflag. Hvad det andet Forflag af mig angaaer, da troer jeg, at det fuldføjer, hvad der er tilfiet derved, eller rettere sagt, at det Forflag, som med Hensyn til Sparekassebøger er stillet af 15 ærede Medlemmer, ikke lader sig gennemføre; thi i det Dieblit, disse Bøger ere betragtede som Dokumenter, lydende paa Shændehaveren, ville de miste den Mortifikationsret, som de ikke kunne undvære, da netop den store Masse Folk, der have Smaasummer indstaaende i Sparekasserne, derved ville miste den Tillid, de have til det Papir, de i saa Henseende have i Hænde.

Klein: Jeg skal ikke ved denne Sags tredje Behandling gjenoptage det Spørgsmaal, som ved Sagens anden Behandling var Gjen-

stand for en ikke ganske kort Diskussion, nemlig angaaende Anviisningers rette Væsen og hvorvidt det er rigtigt at indrømme den Stempelfrihed for Transport paa Anviisninger, som man her blev enig om ved anden Behandling. Jeg anseer dette saameget mere overflødig, som den høitærede Indenrigsminister jo forsaavidt har tiltraadt den Anstuelse, som ved anden Behandling vandt Thingets Bisald, som han selv har stillet et Forslag til tredje Behandling, som gaar ud fra, at man i det Væsentlige skulde bibeholde, hvad der blev vedtaget ved anden Behandling. Med Hensyn til de Forslag, som ere fremkomne til denne tredje Behandling, da skal jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage) havde Ret i, at man gjerne kunde være bleven staaende ved det, som blev vedtaget af Thinget ved Sagens anden Behandling, hvad § 3 angaaer. Jeg skal i den Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hvad det første Stykke af den ærede Ministers Forslag angaaer, da forekommer det mig, at Redaktionen i den nuværende § 3 er nok saa heldig, som den af Ministeren foreslaaede. Det maa nemlig vistnok ansees som overeensstemmende med Anviisningernes Væsen, at de skulle betales strax, og det forekommer mig derfor naturligt at omtale det som en særegen Undtagelse, der paa en vis Maade ophæver Begrebet Anviisning, naar de lyde paa Tid, saaledes som det er foreslaaet i den ærede Ministers Forslag, der siger, at Transporter paa Foliobaveres Anviisning paa egen Folio i Nationalbanken o. s. v. skulle for Fremtiden være stempelfrie; naar Anviisningen lyder paa Betaling ved Foreviisning, er det derimod, ligesom om Anviisninger overhovedet i Almindelighed nærmere angave Tidspunktet for, naar de skulde betales, enten ved Foreviisningen eller til en anden Tid. Det er imidlertid noget temmelig Underordnet. Og saa forekommer det mig, at det var ret heldigt, at man ved Affattelsen, som den vedtoges ved anden Behandling, undgik at komme ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt det var en ny Frihed, der gaves Transporter paa disse Anviisninger, medens det i Ministerens Forslag er tilfiet skarpt at fremhæve, at det er noget